

От президент
Томас С. Монсън

Призованието на Спасителя да служим

Всички, които са учили математика, знаят какво е общ знаменател. За светиите от последните дни съществува един общ знаменател, който ни свързва заедно. Този общ знаменател е индивидуалното призование, което получава всеки от нас да изпълнява задачи в Божието царство тук, на земята.

Провинявали ли сте се някога да роптаете, когато получавате някое призование? Или приемате с благодарност всяка възможност да служите на своите братя и сестри, като знаете, че нашият Небесен Отец ще благослови хората, които Той призовава?

Надявам се, че ние няма да пропуснем истинската задача на дълбоко ценените възможности да служим. Тази задача, тази вечна цел, е същата, за която Господ говори и която се намира в Скъпоценен бисер: “Защото ето, това е делото Ми и славата Ми – да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека”¹.

Нека винаги помним, че мантията на членството в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни не е плащ на удобство, а по-скоро одежда на отговорност. Дългът ни е, освен да спасим

себе си, да водим другите хора в селестиалното царство на Бог.

Като крачим с желание по пътеката на служба на Бог, никога няма да се окажем положението на Шекспировия кардинал Уолси. Лишен от власт, след като цял живот служил на своя крал, той горчиво се оплаква:

*Ако бях служил на моя Бог с половината усърдие, с което служих на моя крал, Той в моята старост нямаше уязвим да ме остави на враговете ми.*²

Каква служба изискват небесата? “Господ изисква сърцето и драговолен ум; и драговолните, и послешните ще ядат благото на земята Сион в тези последни дни”³.

Спирам за миг, когато помисля за думите на президент Джон Тейлър (1808–1887): “Ако не възвеличавате своите призования, Бог ще ви държи отговорни за онези, които сте могли да спасите, ако бяхте изпълнявали дълга си”⁴.

Животът на Исус, докато служил сред хората, е подобен на силна, ярка светлина на доброта. “Аз съм всред вас, като онзи, който слугува”⁵, заявява

Исус, докато носел сила в крайниците на недъгавия, светлина в очите на слепия, способност да чува в ушите на глухия и живот в тялото на мъртвия.

С притчата за добрия самарянин Учителят ни учи да обичаме ближните си като нас самите.⁶ С отговора Си на богатия млад управител Той ни учи да отхвърлим своя егоизъм.⁷ С това, че нахранил 5 000 души Той ни учи да виждаме нуждите на другите хора.⁸ А с проповедта на хълма Той ни учи да търсим първо царството Божие.⁹

В Новия свят възкресеният Господ заявява, “вие познавате нещата, които трябва да вършите в Моята църква; защото делата, които сте Ме виждали да върша, и вие ще ги вършите също; защото това, което сте Ме виждали да върша, тъкмо същото ще вършите”¹⁰.

Ние благославяме другите хора, когато служим в сянката на “Исус от Назарет, ... Който обикаляше да прави благодеяния”¹¹. Бог да ни благослови да намерим радост, служейки на нашия Отец в Небесата, като служим на чедата Му на земята.

БЕЛЕЖКИ

1. Моисей 1:39.
2. Уилям Шекспир, *Хенри VIII*, действие 3, сцена 2, ред 456–458.
3. Учение и Завети 64:34.
4. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), стр. 164.
5. Лука 22:27.
6. Вж. Лука 10:30–37; вж. и Матей 22:39.
7. Вж. Матей 19:16–24; Марка 10:17–25; Лука 18:18–25.
8. Вж. Матей 14:15–21; Марка 6:31–44; Лука 9:10–17; Иоана 6:5–13.
9. Вж. Матей 6:33.
10. 3 Нефи 27:21.
11. Деяния 10:38.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

“Господ) няма да допусне да се провалим, ако вършим своята част. Той ще ни подкрепи и подсили, дори отвъд нашите собствени таланти и способности. ... Това е едно от най-милите и вълнуващи преживявания, които могат да се случат на човешко същество (Езра Тафт Бенсън в *Преподаването-няма по-велико призование*, 1999 г., стр. 20). Помислете дали да не споделите преживяване, когато вие или човек, когото познавате, е почувствал как Господ увеличава неговите таланти и способности. Поканете семейството да сподели някои от собствените си положителни преживявания, докато те са откликвали на “призованието на Спасителя да служим”.

МЛАДЕЖИ

Служба в храма

От Бенджамин А.

Когато навърших 17 години, започнах сериозно да мисля за бъдещето си и се молах на Небесния Отец какво бих могъл да правя, за да се подготвя да отида на мисия и да получа Мелхиседековото свещеничество. Чувствах, че трябва по-често да ходя в храма, защото това е домът Господен и би бил място, където да се чувствам най-близо до моя Небесен Отец.

Тъй че си поставих за цел да извърша 1 000 кръщения за една година. Наистина изпитвах нужда да се поставя тази цел; постих, за да узная дали това е нещото, което трябва да сторя. Нашият Небесен Отец ми отговори и аз започнах всяка събота да ходя в храма Тампико Мексико.

След като бях изпълнил 500 кръщения, си поставих за цел да проведе изследвания за семейната история на моите предци и това ми хареса толкова много, че не можех да спя, защото търсех имена. Открих 50 имена и осем поколения в моята семейна история; помагах да се извърши храмова работа за всички тях.

В крайна сметка изпълних 1 300 кръщения, дипломирах се в Семинара, получих Мелхиседековото свещеничество и сега служа като пълновременен мисионер, което бе една от най-големите ми цели в живота.

ДЕЦА

Мога да направя нещо за другите

Всеки от нас може да направи нещо, за да помогне на другите. Президент Монсън учи, че ние следва да обичаме всеки и да видим как можем да им помагаме.

Когато вечеряте със своето семейство, предложете всеки негов член да сподели по едно нещо, което той или тя е направила този ден, за да служи на някой друг човек. Записвайте собствените си преживявания, свързани със службата, в дневника си всеки ден.

© 2012 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ. Одобрено на английски: 6/11. Одобрено за превод: 6/11. Превод на *First Presidency Message, August 2012*. Bulgarian. 10368 112

Да вземаме мерки във време на нужда

Изучете този материал с молитва и, ако е уместно, го обсъдете с посетенияте от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот.

Вяра, семейство, взаимопомощ

Като посещаващи учителки една от нашите цели е да помагаме за укрепването на семействата и домовете. Сестрите, които посещавате, следва да бъдат в състояние да кажат, “Ако имам проблеми, знам, че моите посещаващи учителки ще ми помогнат, без да чакат да бъдат молени”. За да служим, ние имаме отговорност да осъзнаваме нуждите на сестрите, които посещаваме. Когато търсим вдъхновение, ще узнаем как да откликнем на духовните и материални нужди на всяка сестра, която ни е възложено да посещаваме. После, използвайки своето време, таланти, молитви на вяра, духовна и емоционална подкрепа, можем да помогнем в извършването на състрадателна и подпомагаща служба във време на болест, смърт или други специални случаи.¹

С помощта на отчети от посещаващите учителки президентството на Обществото за взаимопомощ може да определи хората, имащи специални нужди поради физическо или психическо заболяване, непредвидени обстоятелства, раждане, смърт, инвалидност, самота или други предизвикателства. После президентката на Обществото за взаимопомощ докладва какво е

открила на епископа. Под негово ръководство тя координира помощта².

Като посещаващи учителки можем да имаме “велика причина да ликуваме” поради “благословието, която ни е била дадена – да бъдем оръдия в ръцете Божии за осъществяването на това велико дело” (Алма 26:1, 3).

От Писанията

Матей 22:37–40; Лука 10:29–37; Алма 26:1–4; Учение и Завети 82:18–19

От нашата история

В началните години на Църквата членовете били малко и централизирани. Те можели бързо да откликват, когато някой се оказал в нужда. Днес броят на членовете ни е над 14 милиона и те са пръснати по целия свят. Обучението при посещение е част от Господния план за осигуряване на помощ за всички Негови чеда.

“Единствената система, която могла да даде подкрепа и утеха в средата на една толкова голяма Църква в един толкова пъстър свят, е чрез служителки близо до нуждаещите се хора”, казва президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство.

... Всеки епископ и всеки президент на клон има президентка на Обществото за взаимопомощ, на която да разчита”, продължава той. “Тя има посещаващи учителки, които познават изпитанията и нуждите на всяка сестра. Чрез тях тя може да познава сърцата на членове и семейства. Тя може да посрещва нужди и да помага на епископа в неговото призвание да се грижи за членове и семейства”³.

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. *Ръководство 2: Служение в Църквата* (2010), 9.5.1; 9.6.2.
2. Вж. *Ръководство 2*, 9.6.2.
3. Хенри Б. Айринг, *Дъщери в Моето царство: Историята и делото на Обществото за взаимопомощ*, 2011 г., стр. 110.

Какво мога да направя?

1. Дали използвам своите уникални дарове и таланти за благослов на други хора?
2. Дали сестрите, над които бдя, знаят, че съм готова да им помогна, когато имат някаква нужда?

За повече информация, отидете на reliefsociety.lds.org